

Cum trebuie să privim botezul și umplerea cu Duhul Sfânt?

(Ioan 7.37-39)

De-a lungul vremurilor, lucrarea Duhului Sfânt a fost deseori sau neglijată foarte mult, sau abuzată și revendicată într-un mod nebiblic. Cum trebuie privită această lucrare a Duhului Sfânt din punct de vedere scriptural și practic?

Prezbiter IOSIF NICOLAE IGNAT

Biserica Penticostală Eben-Ezer, Sebeș-Alba

1. Botezul cu Duhul Sfânt este o promisiune divină

Trebuie să știm acest lucru. De la căderea în păcat, Dumnezeu a lucrat la răscumpărarea omului prin promisiuni. Noi trebuie să ne „agățăm” de ceea ce a spus Dumnezeu ca de un colac de salvare, ca de o frânghie, până când Dumnezeu își va împlini Cuvântul Său. Această făgăduință a botezului cu Duhul Sfânt, Domnul Isus a primit-o de la Tatăl pentru noi (F.Ap. 2:33). Ea este și pentru tine, și pentru copiii tăi, și pentru oricine o revendică (F.Ap.2:39). Îndrăznește s-o ceri!

2. Botezul și umplerea cu Duhul Sfânt constituie o prioritate pentru credincioși

După învierea Domnului Isus, ucenicii Îl întreabă pe Domnul: „În vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?” (F.Ap. 1:6). Și Domnul le răspunde: „Nu este treaba voastră și nu este vremea să vă gândiți acum la aceste lucruri. Voi trebuie să-mi fiți martori ai Mei pe tot pământul. Dar nu veți putea îndeplini mandatul acesta, până nu veți primi Duhul Sfânt”. Duhul Sfânt nu este o prioritate penticostală, ci este o prioritate pentru fiecare copil al lui Dumnezeu, care vrea ca fiecare credincios să fie plin de Duhul Sfânt, călăuzit de Duhul Sfânt și să-L mărturisească cu putere pe El. Nu există nimic mai important pentru un om care a fost mântuit, decât să fie botezat și umplut

cu Duhul Sfânt. Fără puterea Duhului Sfânt în noi suntem vulnerabili în fața vieții și ineficienți în lucrarea lui Dumnezeu.

3. A fi plin de Duhul Sfânt este o poruncă pentru credincios

Nu este ceva opțional: dacă vrem, putem avea; dacă nu, se poate și așa. Este un imperativ, ca și porunca de a ne pocăi și a crede în Evanghelie. Dacă unui credincios adevărat nu-i este permis să fie plin de vin sau de must, în schimb el trebuie să fie plin de Duh (Efes. 5:18).

4. Duhul Sfânt trebuie să fie dorit cu pasiune

Dumnezeu nu îmi va oferi vreodată ceva ce nu doresc. El nu îmi va arunca acest dar pe fereastră, în casă. De aceea oferta aceasta a lui Dumnezeu nu este pentru toți oamenii, nici măcar pentru toți credincioșii. Condiția primirii Duhului Sfânt este aceasta: „Dacă însetează cineva” (Ioan 7:37). Izvorul de apă vie al Duhului Sfânt se deschide și curge doar pentru cel care strigă (de sete, de dorința de a bea). „De aceea s-a numit izvorul acela En-Hacore (Izvorul celui ce strigă); este și astăzi în Lehi” (Jud. 15:19). Desigur că noi suntem chemați să dorim mai întâi nu darurile, ci pe Cel de da darurile; să căutăm mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și celelalte lucruri ne vor fi date pe deasupra (inclusiv darul Duhului Sfânt). Dacă dorințele noastre nu

„...Dacă însetează cineva, să vină la Mine, și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.”
Ioan 7.37b-38

apar pe fondul unei stări sufletești după voia lui Dumnezeu (nevoia de sfințire, de putere, de cunoaștere mai profundă a lui Dumnezeu), nu vom primi niciodată ceea ce cerem, ba dimpotrivă, riscăm să atragem mânia lui Dumnezeu peste noi (vezi experiența lui Simon vrăjitorul - F.Ap. 8).

5. Duhul Sfânt trebuie să fie o prezență permanentă în viața noastră

Dacă botezul cu Duhul Sfânt este o experiență distinctă, întâmplată la un moment dat în viață, în schimb umplerea cu Duhul Sfânt trebuie să aibă loc mereu și mereu (ca și în viețile apostolilor, după Cincizecime!). Îndemnul dat de apostolul Pavel „Fiți plin de Duh” (Efes. 5:18) este o acțiune la timpul prezent continuu. Trebuie să fim plini de Duh mereu, acum. Acest lucru presupune adăparea constantă dintr-un izvor care curge încontinuu (Ioan 4:14, 7:38). Ai acest izvor în viața ta?